

Дамян Дамянов

Зарад една жена...

Зарад една жена намразих
навеси всичките жени.
Не бой се, ти не си онази.
Тя вече в своите старини
навярно някъде днес тлее,
неподозирайки дори,
че някога била е фея,
че с поглед-въглен прогори
душата на един нещастник.
Къде е? Що е? Днес не знам.
Но този въглен тъй опасен
ме спепели. И днес със срам
признавам си, че аз тогава
намразих всички, грях – не грях.
И просто, просто съжалявам,
че има три измежду тях,
които във една събрани,
в мен богородично горят:
ти, майка ми и дъщеря ни.
Те трите само са огряни
от дух. А всички други – плът.

КРАЙ

© 2001 Дамян Дамянов

Източник: Словото
Набиране: Таня Николова

Публикация

Дамян Дамянов, Надежда Захариева. Ти и Аз. Издателско ателие А6, С. 2001. ISBN
953-737-241-6

Свалено от „Моята библиотека“ [<http://purl.org/NET/mylib/text/8642>]